

№ 103.

Kalendarzyk tygodniowy:

Pon. św. Serwacego B.
Wt. św. Bonifacego M.
Sr. św. Zofii Wd.
Czw. św. Jana Nepom.
Piąt. św. Paschalisa W.
Sob. św. Feliksa Kap.
Niedz. **Zesł. Ducha ś.**

Wschód słońca: godz. 4 m. 12
Zachód słońca: godz. 7 m. 41
Dług. dnia godz. 15 m. 29

Cena prenumeraty:

W ŁODZI:

Rocznie rb. 8 k. —
Półrocznie „ 4 „ —
Kwartalnie „ 2 „ —
Miesięczn. „ - „ 68
Odnoszenie 10 k. m.
Egz. pojedynczy 3 k.

Z przesyłką pocztową:

Rocznie rb. 10 kop. —
Półrocznie „ 5 „ —
Kwartalnie „ 2 „ 50
Miesięcznie „ - „ 85

Redakcja

w Łodzi,

ul. Przejazd № 3.

Nr. telefonu 593.

ROZWÓJ

dziennik polityczny, przemysłowy, ekonomiczny, społeczny i literacki, ilustrowany.

Poniedziałek, dnia 13 maja 1907 roku.

Kantory: własny w Warszawie, ul. Krucza № 23; w Pabianicach u p. Teodora Minke;
w Zgierzu, w aptece p. Patka; w Tomaszowie u p. Teodora Hilla.

CENA OGŁOSZEN: „Nadesłane“ na 1-szej stronie 50 kop. za wiersz. **Zwyczajne ogłoszenia** za tekstem po 7 kop. za wiersz nonparelowy lub jego miejsce. **Małe ogłoszenia** po 1 1/2 kop. od wyrazu (dla poszukujących pracy po 1 kop.). Reklamy i Nekrologi po 15 kop. za wiersz petitowy. Za dołączenie prospektów 36 rb. ARTYKUŁY bez oznaczenia honorarium Redakcja uważa za bezpłatne; rękopisów drobnych nie zwraca.

Redaktor lub jego zastępca przyjmują interesantów codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, od godziny 4 — 5-ej po południu.

Czarniecka Góra uzdrowisko przyrodolecznicze i letnisko. Otwarcie dn. 15 Maja. — Patrz str. 8.

646—3

FRANCISZKA JÓZEFA woda gorzka

591—25

„STROBIN“

Nierównany proszek do oczyszczenia

Kapeluszy słomkowych
i „Panama“

Kapelusz staje się po kilku minutach jak nowy bez uszkodzenia fasonu i plecionki. Torebki po 25 kop. z przepisem użycia dostać można we wszystkich składach aptecznych, perfumeryach, magazynach kapeluszy i galanterijnych.

STROBIN rozpowszechniony we wszystkich krajach cywilizowanych.

Główna sprzedaż u A. Rozenblata, skład apteczny w Łodzi, Zielona 3.

692

Migrenę i wszelkie silne bóle głowy usuwa zupełnie nieszkodliwy środek

„Captolin“

przygotowany według recepty Dr. A. Złotnickiego.

Skład główny

w aptece Ig. Kozłowskiego, ulica Nowo-Wielka № 17, róg Hożej w Warszawie.

Cena pudełka 1 rb. 20 kop.; 1/2 pudełka 75 k.

Na żądanie wysyła się pocztą za zaliczeniem.

691—3

Odczyt Lednickiego.

Wygłoszony wczoraj odczyt przez adwokata Lednickiego pod tytułem «Autonomia i federalizm».

należy do najwybitniejszych odczytów, które w ostatnich czasach zostały wygłoszone w Łodzi.

Prelegent rozpoczął swoją mowę od zaznaczenia, co zrobiła rewolucya francuska w końcu XVIII wieku, wydając swoją deklarację. Z więzów wyłonił się nowy obywatel, występujący przeciwko absolutnym rządóm i torujący drogę nowemu życiu.

Jakkolwiek rewolucya ta dała olbrzymie hasła i wiele przyczyniła się do zmiany najkardynalniejszych poglądów, jednakże w swoich występach nie przyczyniła się do rozwoju samorządu, który występuje następnie w innych państwach, zaprowadzających u siebie jednocześnie ustrój federacyjny; samorząd jest jakby dzieckiem państw federacyjnych.

Rozmaitemi drogami szedł ten ustrój federacyjny w państwach zachodnich i w rozmaitych formach przejawiał się.

Prelegent rozpatruje następnie rozmaite federacje, poczynając od szwajcarskiej, gdzie każdy kanton rządzi się własnymi prawami. Trzy są rodzaje kantonów: w pierwszej grupie do dziś zostało zachowane referendum, to jest zwyczaj tworzenia praw przez ogół obywateli; do drugiej grupy należą kantony, gdzie jest tylko względne referendum, do trzeciej zaś, jak w kantonie Friburskim znajdujemy zupełny zanik referendum.

Mimo tej wielkiej swobody w tworzeniu praw, w ostatnich czasach uwydatniła się chęć ujednostajnienia praw, zwłaszcza kategorii ekonomicznej. Wymagały tego przeważnie interesy handlowe, wymagały też koleje ujednostajnienia w stosunkach ogólnoeuropejskich, wskutek tego następuje w 1884 roku wykup kolei na rzecz całego państwa, a nie na rzecz pojedynczych kantonów.

Szwajcaryja federalistyczna jest jednym z najlepszych wzorów federacji.

Francya bała się tego federalizmu, bała się, aby jej każda prowincya rządziła się osobnymi prawami i dla tego zachowała ustrój centralizacyjny. Przypisuje to prelegent temu, iż niektóre zbyt konserwatywne i klerykalne prowincje, jak n. p. Bretonia mogła być potem ciężarem dla państwa.

To tłumaczenie prelegenta nie wytrzymuje ścisłej krytyki. Gdybyśmy na tem tłumaczeniu polegali, nie mógłby autor wyprowadzić wniosku, że w Rosyi potrzebny jest cały szereg autonomii, bo tu można powiedzieć, że ta lub owa prowincya byłaby za klerykalną, lub za zbyt postępową... i tym sposobem znalazłoby się przyczynę do centralizacji, której słusznie jest przeciwny prelegent.

Po Francji i Szwajcaryi przeszedł prelegent do Niemiec. Jakkolwiek Niemcy sfederalizowały się w ostatnich czasach, mimo to boją się samorządu, a to dla tego, że w skład Niemiec weszło

wiele państweczek małych, mogących pozaciągać długi, za któreby całe cesarstwo było odpowiedzialne.

Wreszcie federacyja państw niemieckich została pod wpływem rad Bismarka zorganizowana w ten sposób, że hegemonia Prus przeważa.

Na zasadzie tej federacji król pruski może tylko dzierżyć berło cesarskie, a w radzie związkowej na 58 członków znajduje się 17 prusaków przytem Prusom przysługuje veto, jeżeli się 14 członków rzeszy na uchwały nie zgodzi.

Przy Prusach pozostało prawo handlowe, prawo patentowe, poczta, cła, moneta, armia, marynarka etc.

Uczeni więc nie mogą uważać federacji niemieckiej za państwo federacyjne, za państwo równouprawnione.

Stany Zjednoczone powstały pod wpływem potrzeby obrony interesów własnych. Jest to zlepek najróżnorodniejszych państw z najróżnorodniejszymi prawami, zachowaniami dotąd.

Południowe stany najdłużej zachowywały swoją samodzielną i nie chciały poddać się federalizmowi. Pomimo najróżnorodniejszych praw w każdym stanie, całość dąży do silnej niezmiernie władzy.

Najciekawsza jednak z tych wszystkich państw jest Anglia, kraj wielkiej polityki i ojczyzna samorządu. Każde hrabstwo (okręg) w Anglii posiada własny samorząd, wszystko aż do polityki i kontrolowania urzędów zostaje w władaniu hrabstwa.

Polityka angielska dokonywa nadzwyczajnych rzeczy. Kiedy wynikło powstanie w Kanadzie, krew lała się strugami, po zwycięstwie strasznym Anglia natychmiast dała najrozległą autonomię. Takie postępowanie wydało nadzwyczajne owoce. Kiedy wynikła wojna z boerami, Kanada, przeważnie z ludnością francuską, okazała się najbardziej patriotyczną, największe uchwaliła podatki i popierała rząd bardziej, aniżeli rodowici Anglicy.

Australia również dostała od Anglii najobszerniejszy samorząd.

Austro-Węgry nie są państwem federacyjnym, raczej monarchią dualistyczną, gdyż Węgry posiadają swego króla i swoje ministerstwa. Węgry dotąd ścisłały słowian, jedna Krocacya nieco wyodrębniła się swymi prawami, za to słowacy byli wprost madziaryzowani. Galicya i Czechy według patentu austriackiego są to tylko ziemie austriackie. Wprawdzie Galicya ma swój sejm we Lwowie, ale ma i namiestnika. Ta cała autonomia austriacka nie może zadowolić narodu polskiego, bo z najmniejszymi szczegółami, nawet ze szkolnictwem trzeba się udawać do ministerstwa austriackiego w Wiedniu. Niema prawa kontrolowania urzędników. Koleje też nie podlegają atrybucji krajowej.

Wykazawszy te stosunki prelegent zaznacza, że w pierwszej Dumie państwowej wytworzyła się grupa posłów, t. zw. autonomistów. Zadaniem tych ludzi z punktu widzenia państwa rosyjskiego było wytworzenie całego szeregu autonomii federacyjnej. Każdy kraj, każda prowincja miała mieć własny sejm. Nietylko narody pochłonięte przez Rosyę, ale nawet centralne jej kraje. W ten sposób w Rosji utworzonoby wiele prowincji autonomicznych, samorządzących się. To stworzyłoby siłę Cesarstwa i dałoby mu potężne podwaliny, jak widzimy już na przykładach państw innych, a przede wszystkim Anglii.

Autonomii domaga się nie tylko Polska, ale Litwa, Ruś, Kaukaz, kraje nadwołżańskie, Sybir, a nawet w tym roku wytworzyło się stronnictwo muzułmańskie, do którego weszli posłowie narodów bez oznaczonego terytorium, ale połączeni wspólnym wyznaniem. I oni poczęli się upominać o autonomię.

Podwalinę dla tego rodzaju autonomii znajdujemy w pracach Rudolfa Schpigera, który zarysował w ten sposób kontur: Ze w danej miejscowości utwarza się sejm złożony z tej grupy ludzi i sejm ten w stosunku do ogólnej liczby mieszkańców uchwała pewne wydatki na swoje potrzeby, a więc szkoły i instytucje ogólnego dobra.

W ten sposób i żydzi utworzyliby swój sejm. Ale to w dalszej przyszłości, dziś trzeba pracować nad tem, aby system autonomiczny, system samorządów zaprowadzić w cesarstwie, tym tylko bowiem sposobem można będzie uchronić w parlamencie państwo od centralizacji, od rządów biurokratycznych, o których Stein powiedział, że nic nie robią, tylko pisali, piszą, piszą i piszą, po to aby ich nikt nie czytał. W Austrii o system samorządowy kołatał bezskutecznie Franciszek Smolka.

Odczyt był wypowiedziany świetnie z pewnym zacięciem poglądowo-pedagogicznym, a podjęty był z punktu czysto prawnego, szkoda jednak, że prelegent nie spojrział na te kwestye z punktu widzenia etnograficznego, antropologicznego i nie wspominał o autonomii Finlandji.

Już Napoleon III wyraził się, że nie będzie spokoju w Europie dopóty, dopóki granice państw nie będą rozdziałem etnograficznym, a nie dowolnym. Włochy rychło się złączy, bo są etnograficznie jednolite, to samo prawie Francja.

Niemcy austriacy muszą przejść do Niemiec, a słowianie i pruscy i austriacy połączyć się ze słowianami.

Szwajcaryja, jakkolwiek cieszy się ze swojej federacji, jednakże cieszy się tylko dla tego, że w innych państwach jest gorzej.

Znajduje się to państwo w szczęśliwych warunkach, bo jakkolwiek ze wszech stron ostrzą sąsiedzi na nie zęby, jeden drugiemu ruszyć nie pozwoli. Przytem zamożność szwajcarska da się tem usprawiedliwić, że kraj z cudzoziemców duże ciągnie zyski. Gdyby nie cudzoziemcy, ciekawki wrażeń, którzy tu z całego świata grosze zwożą, kraj byłby bardzo ubogim a zatem i niezadowolone obywateli wzrastałoby niepomierne.

Uspodobienie przyrodzone narodu też coś znaczy. Wspominał prelegent o hegemonii Prus. Twierdzi to każdy, mimo jednak na oko tych niesprawiedliwości i za wyjątkiem bawarów i t. p. większość krajów niezmiernie są z tej hegemonii zadowolone.

W Saksonii naprzykład podczas świąt narodowych saksońskich, lub panującego domu, więcej barw pruskich niż saksońskich napotkać można.

Autonomiczne Królestwo Polskie (Kongresowe) padło dla tego tylko, że cała Rosya rządziła się innymi prawami.

Bo po za prawem jest jeszcze jeden czynnik bardzo ważny, który zwycięża wszystkie prawa, a tem jest psychologia ludów.

Prelegenta przyjmowano entuzjastycznie!

—e—

Z prasy polskiej.

Seweryn Saryusz Zaleski w „Dzienniku Powszechnym” p. t. „Z dzikich pól” umieścił artykuł, zaznaczony mottem:

„Ty czasem przenoś swoją duszę utęsknioną do tych pól...”

Treść jego podajemy poniżej.

Przygotowania do kampanii ukończone. Cichnie w warsztatach, kuźniach, stelmasznicach, gdzie do niedawna wrzała gorączkowa zdwojona w przededniu ukończenia, praca. Rysztunek już w porządku. Nie huczą już w kuźniach wentylatory, wolniejszym tempem sapia miechy, zamilkł zgrzyt piłników, ucichło warczenie tokarni, nie sypią się już z pod młotów takie siarczyste chmary iskier, nie zieją już ogniem do późna w noc czeluście zasmolonych pieców. Życie skupiło się już, skoncentrowało potrzebną prężność do czynu i uszło jakby we wnętrza i legło teraz spokojne, warując, jak zwierz przyczajony, czekając chwili...

Chwila ta zda się tymczasem przeciągać i odwlekać w nieskończoność. Roztopy się zatrzymują, ziemia puszcza, to znów zamarza i tęższe, zimno, słotno, to znów mróz, śnieg, paskuda...

Ani myśleć o wyruszeniu w pole. Włóczę się ociężałe od roboty do roboty pogodzeni na kampanię «nowobrańcy», przechadza się ociężałym krokiem z rękami w kieszeniach z końca w koniec „komendant”, stoją wyszykowane w ordynku szeregi wygotowanych w pochód drapaczy i plugów: — wszystko wyczekuje jakby znużone już nudą — a młyn stary na stawie pomrukuje i pogrzmiewa zdala pełną wodą wiośnianą, idącą na upust i na wszystkie zastawki, i na wszystkie lotki sypią wściekle wszystkie jego kamienie, mieląc ziarno w proch i pył, i huczy w nim wszystko i skrzypi, i zgrzyta, i zda się, że siła jakaś go rozpiera, aż się trzęsie stary i dygoce i ot, ot nie strzyma i rozsądzi i z tej pasji jakiejś, co się z nim zebrała, pójdzie sam w kawały i wszystko wokoło zdruzgocze! Taka w nim cholera wzbiera!

Nareszcie może będzie i czas... Pola strzęchły, podeschły z wierzchu. Z południa po okolicy ujrzałeś paru jeźdźców, snujących się po polach na wywiady, paru pieszych, sunących poważnie rolami, brudami; przystają w zadumie, dłużej laskami, schylają się po grudki ziemi. Przed wieczorem kupią się na folwarku gromadki ludzi: ruszymy jutro — czy nie ruszymy?

„Komendant” rozprawia z assawułami i atamanami. Nareszcie padło słowo: — «Nu — to z Bohom».

„Z Bohom!”

„Ruszymy” — poszło po folwarku. Lustrują się raz jeszcze lustrwane już tylokrotnie uprężę i zaprzęgi, dobierają sztelwagi, smarują gdzie jakie osie, rychtują brony, odstawiają worki z nasieniem; drgnęło wszystko odrazu innym życiem, bo i konie czują, że jutro pójda i wszystko jakoś orzeźwiało, powiało świeżością, zabiło innym tętnem.

Nazajutrz jeszcze się nie rozwidniło, a już zawrzało na folwarku życiem. Tak już wszystkim zbrzydło zimowe leże, tak ich parło w pochód, w pole, na oddech wolny, na powietrze szerokie, na słońce pełne, na pracę, na wesele!

W ciemnościach przedświtów zagotowało się już na folwarku jak w garnku. Że to dzień pierwszy — choć z wieczora wszystko i rozprawiono, — ale nie było zrazu ni ład, ni skład: zamęt, gwałt, zamieszanie, rżenie i kwik koni, nawoływanie i hukanie parobków i gwar i swar o ulubioną chudobę, o upatrzone już zawczasu plugi i drapacze...

Wśród tego całego zamętu jaskrawo odbijał stadny tylko zgon wołów apatycznie żujących swą zwazkę, apatycznie podchodzących do plugów, apatycznie podających karki w jarzma — wołów roboczych, wołów siwych, szerokich w karku, a jakby sennych w melancholijnej zadumie. Dla nich wszystko niby obojętne — ale, nie bój się, swoje zrobią i w robocie nie ustana...

A tymczasem czekają w plugach na swoje „hej”.

„Nu — z Bohom” — przeżegnał się nabożnie ataman — smignęły baty i — „Hospody błahosłowy!”

Ruszyły woły leniwym, kołyszącym się ruchem, chwając ku sobie rogatami łbami, szeżkając w takt łańcuchami wijec, i sunęły plug za plugiem, luskając wesoło w słońcu polerowniami tarczami stalowych polic w długim korowodzie; — ruszyły wozy z ładunkiem bron, z szeregi koni, wiedzionymi przez chłopców pogoniczów, ruszyły drapacze przed siewniki, w konie piątkami uprężone, z forysiami wierzchem dla pośpiechu, ruszyły wozy z nasieniem, ruszyły w pole, grude równać, i ugory łamać, skiby ruszać, i rolę pod siew gotować — i nasienie po miedzach rozstawiać

dla tych, co po nich przyjdą, dla siewaczy.

Leżą pola jakby całe w oczekiwaniu, osłona mgły lekkiej przesłonięta, a nad niemi niebiosów kopuła stoi i głębią szafirów na ziemię patrzy. Niebo i ziemia czegoś wyczekują. Jak sygnaturki dzwonią zawieszono gdzieś wysoko skowronki, jak sygnaturki w świątyni, gdy głowy ludzkie się kłonią. Idzie światem ducha i życia podniesienie i pierś ludzka szerszego oddechu nabiera i serce ludzkie silniejszym tętnem bije, i moc weń wstępuje, idąc od tej wszechmocnej, a nieuchwytej zmysłom potęgi, co zdrojem życia wszechświata — mi płynie, niewidzialna, a niezmierzona!

Niebo i ziemia czegoś wyczekują. Może to właśnie wyczekują na siewaczy. Surowe technie tymczasem od ziemi idzie, surowe a krzepiące.

Ale oto zanim siewacze nadejdą, wkracza na pola hufiec pracowników inny, co budzą je w pierw do życia i czynią do siewby sposobnemi, by ziarno, w skiby rzucane, na rolę dobrą padło.

Przyjdą siewacze...

A poprzód nich po ziemi ludzie przodownicy idą — co drogę siewaczom gotują, łamiąc przezornie, a raz koło razu ziemi skorupy powłokę zapiekłą, nieużyta, odrętwiałą i oschłą, — ciepłą ją i światłą z niebios rozwierając, co pleśnie zimowego zastoju niszczy, co soki żywiące budzi i tworzy, nasieniu na karm, oraczom na plon, światu całemu na chleb, na siłę, na rost...

Idą siewacze...

A w ich oczekiwaniu się wznoszą niebiosy, darząc niziny błogosławieństwem i łaską żywotnego ciepła, a ziemia cała polska krzyżem przed nimi leży jako ten chłop, korzący się w niemym zachwyceniu przed ołtarzem Pana, co patrzy na nią z niebiosów okiem słońca, miłość ślą w przestworza

— miłość ziemi i ludzi...

Idą do toku siewacze, idą siewniki; zatoczyli na stanowiska, sprawdzają wytyczoną wiechami wiorstową linię, by chodu nie mylić, grzechów nie robić, ziarna siewnego nie marnować, czasu nie trwonić.

Nastawili maszynę: „Nu — z Bohom!” Zawirowała puszczone w ruch korba, uderzyła z chrzęstem o ziemię radlicami siewnikowa rama, stuknęła pokrywa. — Ludzie pozdejmowali czapki — chwila skupionego milczenia. — Najstarszy wziął garść ziarna, stanął przed kołmi i ziemię ziarnem rzuconem przeżegnał...

„Nu! — z Bohom”.

„W pochód” — powtórzył ataman.

Ruszyły konie, poszły w chód tryby i walce, wolno, równo, miarowo, i nieprzerwanym strumieniem popłynęło ziarno siewne z cichym szeptem idąc w ziemię...

Z prasy rosyjskiej.

Współpracownik gazety moskiewskiej „Parus” miał rozmowę z «wybitnym» przedstawicielem Dumy, pod którym łatwo odgadnąć Gołowina, bawiącego obecnie w Moskwie. Na treść tej rozmowy zwróciła już uwagę prasa petersburska, przytaczamy więc ją w ważniejszych ustępach:

— Jakże są pańskie nadzieje co do istnienia Dumy?

— Obecnie nadzieje te wzrosły. Incydent Zurabowa należy uważać za wyczerpany.

— A wizyta prezesa u ministra Redigera czy była niezbędna?

— W danych warunkach tak! Poruszono najbardziej drażliwe miejsce. W sferach rządzących reagują na to nadzwyczaj silnie. I nietylko u nas. Zurabow nie spodziewał się nawet takiego efektu swoich słów. Tem należy objaśnić fakt, że nie cofnął swoich słów na propozycję prezesa. Zresztą odegrało tu rolę i małe przyzwyczajenie do parlamentarnych form przemówień. Zurabow chciał podkreślić wpływ potępianego przez wszystkich systemu rządu i bezwiednie uraził armię. Nie miał on złej woli. To wszystko należało wyjaśnić, aby nie dawać broni w ręce tylu wrogów reprezentacji ludowej.

— Czy premier Stolypin jest w liczbie tych wrogów?

— Sądząc z jego przeszłości i jego poglądów,

nie można go uważać za stronnika idei reprezentacji. Gdyby można było rządzić państwem bez Dumy, prezes ministrów wolałby to z pewnością. Ale niemożliwość takiego zwrotu jest jasna. Z pierwszego doświadczenia rząd mógł wynieść to przeswiadczenie, że rozwiązanie Dumy nie poprawia sytuacji. Nowe wybory nic nowego nie mogą przynieść.

— Jednakże zmiana ordynacji wyborczej?

— T. j. naruszenie praw zasadniczych i coup d'état? Krok to zbyt ryzykowny, zbyt rewolucyjny i z wynikami, które na razie obliczyć się nie dadzą. Zdaje się, że w sferach rządowych dochodzą do wniosku, że przy Dumie zawsze i spokojniej i bezpieczniej.

— A Duma czy ufa Stołypinowi?

— W polityce odgrywają rolę nie uczucia, lecz interes. Ministrowie mogą być wrogami Dumy, wrogami samej zasady reprezentacji, ale okoliczności mogą skłonić ich do szukania oparcia w Dumie. Duma dowiodła dostatecznie, jaki element tworzą przeciwnicy reprezentacji w kraju.

— Więc pan przypuszczasz, że rozdzwięk pomiędzy Stołypinem a prawicą jest szczyry?

— Tak przypuszczam z punktu widzenia interesów realnych. Stołypin powinien być się przekonać, że skrajna prawica, jako sprzymierzeniec, ma więcej minusów, niż plusów.

— A więc pan sądzisz, że Duma powinna zbliżyć się do rządu?

— Sądzę, że bywają takie sytuacje w polityce, które w pewnych przypadkach jedną nawet wrogów. W Dumie tworzy się centrum. To centrum niechybnie przechyla nieco na prawo.

— A propos, czy przypadkiem nie jest wynikiem tego prądu ostrą krytyką w «Rieczy» projektu autonomii polskiej i czy nie oderwie ona 48 głosów polskich od kadetów?

— Z punktu widzenia taktyki kadetów ostry artykuł «Rieczy» przeciw autonomii należy uważać za błąd. Kadeci nie mieli potrzeby występować z taką krytyką. Na szczęście dla kadetów, polacy są trzeźwymi politykami i liczą się nie tyle z uczuciem i urazą, ile z interesami realnymi.

— Ale gdy będą mieli sposobność, bez narazenia swych interesów, zrobić ze swej strony przykrość kadetom, z pewnością nie porzucą sposobności?

— Bardzo być może. Z tego też powodu kadeci nie powinni byli narażać stosunku swego z polakami.

— Na jaką liczbę głosów może liczyć centrum?

— Pół głosów będzie zmienna w zależności od spraw i będących w grze interesów. Koło polskie z jednej, a grupa pracy z drugiej strony mieć będą wpływ poważny.

— W ogólności, czy sytuację Dumy uważa pan za trwałą?

— Jeszcze wiele może zdarzyć się na drodze kamieni podwodnych, wiele może się zdarzyć niespodzianek. Ale jeżeli dociągniemy do dn. 27 czerwca, wtedy rozejdziemy się do dnia 14 września, a być może dopłyniemy ostatecznie do końca kadencji. Duma stanie się czynnikiem stałym życia praktycznego Rosji i rząd będzie się musiał do niej przystosować.

— A działania zakulisowe wrogów Dumy?

— Niestety, są i takie, lecz ich niepodobna zdyskontować.

Stowarzyszenie lokatorów m. Łodzi.

Wczoraj o godzinie 5-ej po południu, w sali Angielskiej (Pasaż Szulca № 2), odbyło się zebranie organizacyjne pierwszego Stowarzyszenia lokatorów m. Łodzi. Zgromadziło się 135 członków. Zebranie zagał p. Bibergal, proponując na przewodniczącego p. Gutentaga; ten ze swej strony zaprosił na asesorów pp. Branda, D. Reinera i L. Prusaka, a na sekretarza p. Grosmana.

Po ukonstytuowaniu się prezydium, przewodniczący udziela głos p. Zylberowi, jednemu z inicjatorów związku lokatorów, który wyjaśnił pobudki, jakie skłoniły założycieli do stworzenia takiego związku w Łodzi. Między innymi tedy p. Zylber wspominał o istniejących u nas niernormalnych stosunkach pomiędzy właścicielami domów a lokatorami. Jako przykłady, przytoczył przede wszystkim praktykowany zwyczaj wyda-

wania weksli, które właściciel domu natychmiast puszcza w obieg, dyskontując je, a tymczasem niewiadomo, czy lokator długo korzystać będzie z wynajętego mieszkania; wskazał dalej na szablony i w wadliwej redakcji ułożone kontrakty najmu mieszkań, w których wielu punktów zawiera wyłączną obronę i zabezpieczenie interesów właściciela domu. Lokator tymczasem narażony jest na mnóstwo niedogodności. Związek tedy, zdaniem p. Zylbera, będzie dążyć do przedsięwzięcia środków dla usunięcia tych niedogodności, a więc przede wszystkim skasowania wydawania weksli, opracowania innego wzoru kontraktów najmu mieszkań, oraz żywą agitację do zwerbowania jaknajwiększej liczby członków. W ten sposób bowiem wytworzy się siła, która zdolna będzie sprostać zadaniu.

Po tem wyjaśnieniu, zajęto się odczytaniem ustawy. W myśl ustawy, Związek lokatorów w Łodzi ma na celu współdziałanie rozwojowi sanitarnych, higienicznych i estetycznych warunków mieszkań i domów, dążenie do udostępnienia dla wszystkich mieszkańców, zdrowych, wygodnych i tanich mieszkań, oraz uregulowanie stosunków pomiędzy lokatorami a właścicielami domów, przy pomocy ochrony prawnych interesów lokatorów.

Dla osiągnięcia tych celów, zadaniem stowarzyszenia będzie przyczynianie się do podniesienia miasta kulturalnie i ekonomicznie, do uzdrowienia, upiększania i t. p., zapoznanie mieszkańców ze stanem i potrzebami miasta za pomocą odczytów, dalej zadaniem stowarzyszenia będzie rozstrzygnięcie sporów pomiędzy właścicielami domów a lokatorami i t. d.

Działalność stowarzyszenia rozciągać się będzie na Łódź i przedmieścia. Liczba członków stowarzyszenia może być nieograniczona, bez różnicy płci, wieku, stanu i narodowości. Członkiem związku może być każdy mieszkaniec, odnajmujący mieszkanie na swoje nazwisko bezpośrednio od właściciela i płacący za nie nie mniej, niż 120 rub. rocznie. Każdy członek przy wstąpieniu do stowarzyszenia płaci jednorazowo wpisowego 50 kop., składkę zaś w stosunku 1/2% od sumy opłacanej corocznie za wynajęty lokal.

Następnym punktem porządku dziennego były wybory zarządu i komisji rewizyjnej. Sprawa ta wywołała ożywioną dyskusję. Zabrało głos kilku z pośród zebranych. P. Dunowicz postawił wniosek, aby do zarządu wybrać takich, którzyby przede wszystkim mieli na względzie potrzeby i wygody ubogich mieszkańców. P. Kempner proponuje, aby wybrani zostali ludzie, znający dobrze miasto, którzyby rozporządzaliby odpowiednio czasem i mieli pewien wpływ na właścicieli domów. Pp. Nowicki i Zylber głosują za wyborem do zarządu jednostek cieszących się zaufaniem, rozumiejących sprawę, które gorliwie poświęcą się pracy dla dobra i rozwoju Stowarzyszenia. Wreszcie p. Wałach czyni słuszną uwagę, aby z listy kandydatów do zarządu usunąć rządów domów.

Co się tyczy samego aktu wyborów, to niektórzy dowodzili, iż właściwiej będzie rozpatrzyć listy członków, dokładnie zastanowić się, a następnie dokonać wyboru na zwołanem ad hoc zebraniu ogólnem. Za tydzień lub dwa liczba członków Stowarzyszenia może się znacznie powiększyć, a wówczas będzie można łatwiej orientować się w wyborze kandydatów do zarządu, t. j. władzy odpowiedzialnej, od kierownictwa której zawisł rozwój instytucji. Stawiając taki wniosek, p. Goldberg zaproponował wybór z pośród obecnych, specjalnej komisji, złożonej z 10-ciu członków, któraby ułożyła listę kandydatów do zarządu i przedstawiła na następnem zebraniu ogólnem. P. Nowicki, opierając się na tem, że pierwsze wybory zarządu są aktem bardzo ważnym, głosował za odroczeniem wogóle wyborów, przychylając się jednocześnie do wniosku p. Goldberga.

Po dyskusji wyczerpującej w tym przedmiocie, przewodniczący zarządził głosowanie.

Większość oświadczyła się za dokonaniem zaraz wyborów. Rozdano kartki i listy kandydatów, którymi kierowano się przy wyborach. Kartki z wypisanymi nazwiskami wrzucano kolejno do przygotowanej urny, które zapieczętowano.

Obliczaniem głosów zajmą się dzisiaj wybrani specjalnie skrutatorzy.

Wynik wyborów ogłoszony zostanie we wtorek.

Niedbałe informacje.

Kto stoi poza redakcją, ten nawet w części nie może sobie wytworzyć pojęcia, jak trudno w Łodzi dotrzeć do źródła, jak trudno mieć dobrą informację.

Stanie się w fabryce jakiś wypadek, redakcja zapytuje telefonicznie zarząd fabryki, a na to otrzymuje najczęściej tylko wymijające informacje, jeżeli jeszcze nie kłamliwe.

Z interesami przychodzi się tylko wtedy do redakcji, jeżeli już ktoś komu chce «buty uszyć». Ba, nawet ci, którym zależy na informacjach, nie zawsze czynią zadość tym żądaniom. Nie jednokrotnie skarżyli się koncertanci, że nie było sprawozdań z ich koncertu. Okazało się w następstwie, iż p. «inpresario» zapomniał przysłać biletu...

Onegdaj znów z powodu wyżej wyluszczonego ogłosiliśmy, że odczyt Lednickiego odbędzie się o godzinie 2-ej po południu. Telefon od rana nie ustawał... a cóż za radę na to dać mogliśmy. Wiedzieliśmy tylko, że odczyt był odłożony, nie podano nam nawet terminu, ani zawiadomiono nas o tem.

Już w piątek alarmowano nas o ten odczyt.

Dopiero około południa, kiedy numer był na maszynie, przyniesiono nam następującą notatkę:

„Towarzystwo krzewienia oświaty (drukem—następnie napis): Odczyt Lednickiego p. t. „Autonomia i federalizm“ odbędzie się w niedzielę dnia 12 b. m. (przytem wręczono nam bilet z napisem): „Teatr Wielki“.

Wręczający inkasent T. K. O. zapewnił nas, że odczyt ten odbędzie się o godz. 2-ej.

Jak widzicie—szanowni czytelnicy—że zarząd Towarzystwa odkładając odczyt, nie raczył nas nawet wcześniej zawiadomić, że odczyt ten zostaje odłożony.

Robi to często i teatr, zamieniając sztuki.

Stało się to nawet pewną chorobą w Łodzi, bo nawet zarząd Towarzystwa higienicznego przy przesyłaniu swoich postanowień, zapomniawszy jednokrotnie podpisać je i przysyłał nie podpisane. Ma się rozumieć, że w takich wypadkach zwraca się uwagę na te szczegóły. Tym razem redakcja widząc kartkę na blankiecie Tow. oświaty, nie chciała dopominać się o podpis, żeby nie wzięto tej sprawy za szykanę i uzupełniła ją objaśnieniami inkasenta Tow. oświaty.

Oto przyczyna niedokładności.

Jakkolwiek nie z naszej ona powstała winy, przepraszamy naszych czytelników. Kartka zaś T. K. O. na dowód prawdziwości słów naszych jest do przejrzania w godzinach przyjęć w naszej redakcji.

KALENDARZYK TERMINOWY.

IMIONA SŁOWIANSKIE. Dziś Cichosława. Jutro Dobiesława.

TEATR VICTORIA. Dziś „Tryumf sztuki“ godło „Lacrimae sunt.“ Początek o godz. 8 wieczorem.

— Jutro benefis Wł. Szarskiego „Tryumf sztuki.“ Początek o godz. 8 wieczorem.

ZEBRANIA. Jutro zebranie kupców, Zielona 3, o godz. 5 po poł.

— Dziś ogólna zebranie członków Tow. teatralnego, Dzielna 13, o g. 8 wiecz.

KRONIKA.

Zalegalizowanie ustaw. Zostały zalegalizowane następujące związki zawodowe bezpartyjne:

1-o) Związek murarzy; działalność jego rozciąga się na całe Królestwo Polskie.

2-o) Związek brukarzy; działalność jego również rozciąga się na całe Królestwo Polskie.

Biura związków mieszczą się przy ul. Piotrkowskiej 175 (gdzie dawniej był Paradyz).

Egzaminy. W szkole handlowej 4-ro klasowej egzaminy ostateczne w klasie czwartej rozpoczęły się dnia 10-go b. m. i trwać będą do dnia 20-go czerwca r. b. Egzaminy przejściowe rozpoczną się 1-go czerwca.

Stowarzyszenie pracowników handlowych chrześcijań. W ubiegłą sobotę, o godz. 8 wieczorem, w lokalu przy ul. Piotrkowskiej odbyło się organizacyjne zebranie świeżo-zatwierdzonego Sto-

warzyszenia pracowników handlowych chrześcian. Przybyło 50 osób, zapisanych na członków Stowarzyszenia. Zebranie zagał jeden z założycieli p. Paweł Foerster, poczem wybrano na przewodniczącego p. Pawła Sannego, który zaprosił na asesorów pp. Petersa i Szwaba, a na sekretarza p. Foerstera.

Przedewszystkiem odczytano ustawę w języku rosyjskim, czem się zajął p. Foerster. Dla uprzyśtępnienia członkom zapoznania się szczegółowo z treścią ustawy, postanowiono wydrukować ją w polskim i niemieckim języku i rozesłać wszystkim członkom. Po odczytaniu protokołu posiedzenia założycieli Stowarzyszenia, odbytego w d. 2 maja, uchwalamo przystąpić do wyborów.

P. Nengebauer postawił wniosek, aby wobec nieznaney dotychczas liczby osób, zapisanych na członków, wybrać tymczasowy zarząd, inni zaś byli przeciwnego zdania, mianowicie wybrać od razu zarząd na 3 lata, nie czekając aż się instytucja rozwinie i pozyska znaczną liczbę członków.

Wnioski powyższe wywołały ożywioną dyskusję, prowadzoną jak i całe obrady wyłącznie w języku niemieckim. Ostatecznie przewodniczący zarządził głosowanie. Większość oświadczyła się za wyborem zarządu na 3 lata w myśl ustawy.

Wybrani zostali do zarządu pp.: Peters (35 gł.), Szwab (34 gł.), Foerster (34 gł.), Tinson (28 gł.), Hoese (13 gł.) i Schretar (13 gł.). Jako kandydaci pp.: Jesse (20 gł.), Klinkier (14 gł.), Snay (14 gł.) i Paul (14 gł.).

Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Roser (20 gł.), Manitius (16 gł.), Kutzelka (12 gł.), Sztencel (11 gł.) i Dalich (10 gł.).

W końcu postanowiono w dniu 29 b. m. zwołać zebranie, w celu balotowania nowych członków.

Ze Stowarzyszenia majstrów fabrycznych. W sobotę o godz. 8 wieczorem w lokalu Stowarzyszenia majstrów fabrycznych (Nowy Rynek 6), pod przewodnictwem prezesa p. Jana Smarzyńskiego, odbyło się miesięczne posiedzenie zarządu.

Po przeczytaniu protokołów z posiedzeń zarządu, wywiązała się ożywiona dyskusja w sprawie kontraktów, które zmuszeni byli podpisać majstrowie, pracujący w fabrykach związku fabrykantów. Na zapytania telegraficzne w tej sprawie, związek fabrykantów nadesłał Stowarzyszeniu majstrów fabrycznych dwie odpowiedzi, kopję listu do dyrektora fabryki I. K. Poznańskiego, wyjaśniającą brzmienie punktów 4 i 6 kontraktów oraz odpowiedź telegraficzną, że sprawy powyższe są już załatwione. W dalszym ciągu obrad postanowiono, ażeby zarząd w przyszłości nie wnikał w sprawy majstrów nie członków Stowarzyszenia i tylko w sprawach swych członków występował z interpelacjami, o ile uzna to za potrzebne.

Z przedstawionych rachunków okazało się, że Stowarzyszenie majstrów fabrycznych wypłaciło przez czas lokautu 1,050 rb., nie naruszając kapitału zapasowego.

Przewodniczący zawiadomił zebranych, że zostały rozesłane listy biura pośrednictwa pracy do fabrykantów, z nadmienieniem, do których członków Stowarzyszenia należy zwracać się w danych działach, mianowicie: w sprawie przedzalnictwa bawelnianego do p. E. Drutowskiego, ul. Anny № 33, przyjmuje interesantów od 7 — 8 wieczorem; przedzalnictwa wełnianego do p. A. Steikowskiego, Benedykta 39 (przyjmuje od 6 — 7 wieczorem); tkactwa do p. E. Weigta, Nawrot 74 (od g. 6 — 7 wieczorem); farbiarstwa i drukarstwa do p. J. Köhlera, Targowa 6 (od g. 6 — 7 wiecz.); wykończalnictwa do p. A. Zapferta, Milsza № 8 (od g. 6 — 7 wieczorem).

Każdy z powyżej wymienionych został upoważniony do działalności samodzielnej, lecz co kwartał obowiązany jest przedstawić sprawozdanie z swej działalności; wręczono wybranym książki sznurowe do prowadzenia kontroli. Przez balotowanie gółkami przyjęto 28 nowych członków. Z powodu zaś nieprzybycia na posiedzenie członków rekomendujących kandydatów, 10 deklaracji odłożono do balotowania na następnem posiedzeniu.

Pracownicy handlowi. W ubiegłą sobotę o godzinie 5-ej po południu, w lokalu przy ulicy Długiej nr. 45, odbyło się ogólne zebranie roczne Stowarzyszenia wzajemnej pomocy pracowników handlowych m. Łodzi. Zgromadziło się około 80 członków. Na przewodniczącego wybrano

p. Jakóba Libracha, który zaprosił na asesorów pp. Gutentaga i N. Kołtońskiego, a na trzymającego pióro p. Prusickiego.

W myśl porządku dziennego przedewszystkiem odczytano protokół komisji rewizyjnej, następnie rozpatrzono sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia za rok 1906-ty. Okazuje się, że deficyt wynosi rb. 9,270 kop. 88. Powstał on skutkiem znacznych wydatków, jakie Stowarzyszenie ponosiło na utrzymanie istniejącej do niedawna szkoły handlowej.

Rachunek tych wydatków obciążony został jeszcze więcej, gdy skutkiem przekształcenia szkoły—musiano wypłacić sumy wszystkim nauczycielom spadłym z etatu. Stowarzyszenie, mimo że szkoła przeszła pod protektorat osób dobrej woli, które zapewniły jej istnienie uczelni, przyjęło na siebie zobowiązanie moralne deficyt całkowicie pokryć.

Na pokrycie deficytu wpłynę między innymi fundusz z wynajęcia lokalu na szkołę, nadto z opłat dodatkowych składanych specjalnie przez członków pierwszej kategorii po rb. 1 kop. 50 i drugiej po kop. 75. Wogóle Stowarzyszenie ma nadzieję, że w ciągu trzech lat (1907 do 1909) włącznie deficyt ten całkowicie umorzony zostanie.

Podczas rozpatrywania sprawozdania członek p. M. Frenkiel zwrócił uwagę, że w rubryce dochodów opuszczone zostały pozycje wpływów z maskarady i koncertu, urządzanych w końcu 1906 roku. Żąda więc wyjaśnienia, co się stało z tym funduszem. Prezes zarządu Stowarzyszenia p. H. Krukowski wyjaśnił, że istotnie nie wpłynęło jeszcze z tego źródła 2,500 rubli. Sumy przynależnej od różnych osób za bilety nie ściągnięli dotychczas i nie wnieśli organizatorowie wspomnianych zabaw.

Z tego powodu zarząd znalazł się w wielkim kłopotcie, nie mogąc wnieść sumy tej do rubryki dochodów. Obecnie, lubo po upływie tylu miesięcy nie łatwo im będzie odebrać przynależne za bilety kwoty, tem nie mniej jednak zarząd postanowił przegięwzić energiczne środki, aby organizatorzy zabaw, na których ciąży odpowiedzialność fundusz całkowity wnieśli.

Nie wnieśienie dotychczas wspomnianego funduszu tłumaczyć należy lekkceważeniem przyjętych obowiązków i opieszałością ze strony organizatorów, którą złośliwi komentują w sposób niekorzystny dla odpowiedzialnych organizatorów zabawy.

Następnym punktem porządku dziennego było rozpatrzenie budżetu na rok 1907, przewidującego w dochodach i wydatkach rb. 18,150.

Projekt ten wywołał ożywioną dyskusję.

Jedni byli za, drudzy zaś przeciw rozważaniu budżetu. Pierwsi opierali swój wniosek na tem, że lubo istnieje projekt przekształcenia Stowarzyszenia na Związek, to jednak nie wiadomo jeszcze, kiedy ów Związek zawodowy powołany będzie do życia; dla tego też należy rozpatrzyć i zatwierdzić budżet tak jak został przedstawiony przez zarząd.

Drudzy zaś twierdzili, że kwestya budżetu jest ściśle połączona z projektowanym związkiem; przekształcenie instytucji wywołać może różne zmiany w budżecie; w terażniejszych warunkach nie można orzec, w jakim zakresie przystosowany będzie budżet do potrzeb i wymagań związku; właściwiej tedy będzie odłożyć rozpatrzenie projektu budżetu.

W rezultacie po dłuższej dyskusji, postanowiono z powodu spóźnionej pory w szczegółach budżetu nie rozpatrywać, lecz w zasadzie zatwierdzić tak jak został przedstawiony. Szczegółowe rozważenie wszystkich pozycji budżetu odłożono do następnego zebrania ogólnego, odbyć się mającego za dwa tygodnie.

Nadmienić należy, iż zarząd Stowarzyszenia oponował przeciw rozpatrzeniu projektu Ustawy Związku ze względów czysto formalnych.

Zarządowi chodziło o to, aby projekt przedewszystkiem złożony został zarządowi, a po rozpatrzeniu przez niego dopiero zakwalifikowany do rozważania na zebraniu ogólnym.

Zgodnie z poglądami zarządu, zebranie ogólne postanowiło rozpatrzenie opracowanego projektu Ustawy Związku przekazać przyszłemu zarządowi, ten zaś rzeczony projekt opatrzonej swojemi uwagami przedstawi na najbliższem zebraniu ogólnym.

Łódzka kasa pogrzbowa. Zapowiedziane na

wczoraj zebranie ogólne drugiej łódzkiej kasy pogrzbowej nie doszło do skutku.

Z gospód czeladniczych. Wczoraj o godzinie 2 po południu, w gospodzie czeladników kotlarskich, przy ulicy Leśnej № 44, pod przewodnictwem starszego czeladnika p. Adolfa Łukawieckiego, odbyło się zebranie miesięczne, na które przybyło 30 członków. Do kasy ze składek wpłynęło 21 rb. 50 kop., wydano na wsparcia 7 rb. 95 kop.

— Przy ulicy Pańskiej № 35, pod przewodnictwem p. Antoniego Sobolewskiego, odbyło się zebranie czeladników murarskich. Obecnych było 80 członków. Na posiedzeniu tem załatwiono sprawy bieżące.

— Przy ul. Juliusza № 4, w obecności 42 członków zgromadzenia czeladników rymarskich i siodlarskich, pod przewodnictwem starszego czeladnika p. Jana Króla odbyło się posiedzenie. Do kasy wpłynęło 23 rb. 45 kop., wypłacono wsparć 17 rb.

— W gospodzie czeladników ślusarskich, przy ulicy Nawrot № 38, wczoraj o godzinie 4 po południu, odbyło się zebranie członków tej gospody. Załatwiono sprawy bieżące.

Kary administracyjne. Czasowy general-gubernator gub. piotrkowskiej, rozpatrzywszy sprawę stróża domu № 42 przy ulicy Milsza, Antoniego Graczyka, uznał go winnym tego, że pod przymusem partii nielegalnej chciał zmusić właściciela domu do pozostawienia go na służbie. Graczyk skazany został na 3 miesiące więzienia, a po odbyciu tej kary na wysłanie do miejsca stałego zamieszkania.

22-letni Jan Mrowiński, 19-letni Leon Frankowicz, 20-letni Stanisław Biernacki, 17-letni Zygmunt Olszewski i Józef Zawadzki, przy których znaleziono rewolwery, skazani zostali po 3 miesiące więzienia, a po odbyciu tej kary na wydalenie z granic Królestwa Polskiego na cały czas trwania stanu wojennego, nadzwyczajnej lub wzmocnionej ochrony.

Podług wyjaśnień, wszyscy oni nosili broń bez pozwolenia i należeli do partii bojowej.

— Na mocy wyroku czasowego general-gubernatora piotrkowskiego, mieszkańiec Łodzi Leopold Ładygowski, oraz mieszkańiec Zduńskiej Woli (pow. sieradzki) Kopel-Berisz Hisk, pierwszy za noszenie rewolwera bez pozwolenia, drugi zaś za propozycję, uczynioną żołnierzowi, aby za 10 rubli nie aresztował go, zarówno jak i za to, że obaj należeli do zabronionej organizacji, skazani zostali obaj na 3 miesiące więzienia każdy, a po odcierpieniu tej kary na wydalenie z granic Królestwa do więcej oddalonych prowincyj Cesarstwa (na zasadzie obowiązujących postanowień z d. 24 grudnia 1905 r. oraz punktu 17 § 19 przepisów o miejscowościach, w których ogłoszono stan wojenny).

Na mocy wyroku tegoż general-gubernatora, fabrykant łódzki Ber Frajdenberg, (Widzewska № 192) obwiniony o wydanie broni palnej stróżowi fabrycznemu Franciszkowi Markowskiemu, który strzelał, skazani zostali: Ber Frajdenberg na karę pieniężną w rozmiarze 50 rub., z zamianną w razie niezapłacenia na 2 tygodnie więzienia, stróż zaś Franciszek Markowski na 3 tygodnie więzienia (punkt 6 obowiązujących postanowień z d. 24 grudnia 1905 r.).

Uwolnieni. Wczoraj zostali wypuszczeni z więzienia adwokat przysięgły Piotr Engelhardt, Jakób Dylon, Ignacy Michatowicz, Karol Rozenthal, Marcin Sopołowski, Baruch Niesmiewicz, Franciszek Goleniewski, Jankiel Szmajsie, Jan Keller, Chaim Modrzejewski, Szczepan Purgat i Adam Ocinek.

Aresztowanie. W sobotę zostali aresztowani przy ul. Milsza № 46, w mieszkaniu Prawitzowej na zebraniu: Aleksander Zawadzki, Juliusz Benke, Ryszard Kaufman, Leopold Bon, Juliusz Maüch, Ryszard Werduj, Józef Marciniak, Karol Józwiak, Karol Hartwich, Piotr Siebert, Edmund Jerke i Paul Seipold.

— Wczoraj przy ul. Pańskiej w domu pod № 44 został aresztowany Chaim Helerman.

✓ **Towarzystwo akc. Heinzla i Kunitzera.** Dziś o godzinie 6-ej rano puszczona została w ruch ostatnia z lokautowych fabryk Tow. akc. Heinzla i Kunitzera w Widzewie. Prawie wszyscy robotnicy (w liczbie około 3,400) przystąpili do zajęcia. Praca odbywa się w zupełnym porządku;

robotnicy zastosowali się do przepisów Związku fabrykantów.

Zakończenie zatargu w fabryce L. Rankego. Wspominaliśmy niedawno, że skutkiem wyrzucenia majstra Bersza z fabryki L. Rankego w Dąbrowie, praca w apreturze i przedzalni została zawieszona. Sprawa zatargu robotników z administracją fabryczną, wywołanego awanturą pomiędzy majstrem wykończalni Berszem a stróżem Grykiem, oparła się o Związek przemysłowców wyrobów wełnianych.

Zamknięcie apretury i przedzalni L. Rankego pociągnąć mogło za sobą zamknięcie wszystkich fabryk, należących do Związku. Związek przygotowany był odpowiedzieć lokautem.

Tym razem jednak, dzięki pomysłnemu obrotowi sprawy, nie doszło do tego.

W ubiegłą sobotę, o godzinie 4-ej po południu w kantorze fabryki L. Rankego (Piotrkowska № 91) zgrupowali się: 3 delegaci Związku fabrykantów wełnianych, 7 delegatów robotników z apretury i przedzalni L. Rankego; trzech członków administracji, 3-ch przedstawicieli partii skrajnych i 2-ch z ramienia Związku „Jedność“.

Delegaci Związku fabrykantów zaznaczyli, że Związek, stwierdziwszy fakt postanowienia robotników, aby majster Bersz został usunięty, oświadczył, iż wobec tego zamknięte zostaną wszystkie fabryki związkowe. Poddano więc ponownemu rozpatrzeniu sprawę delegatom w wymienionym wyżej komplecie.

Narady trwały kilka godzin. Wynikiem obrad była uchwała na podstawie której majster Bersz pozostaje nadal na dotychczasowej posadzie; w razie, gdyby zaszło jakieś nieporozumienie w fabryce z powodu niewłaściwego zachowania się Bersza, robotnicy niezwłocznie obowiązują się zameldować o tem administrację fabryczną, która ma zdecydować natychmiast o wydaleniu majstra.

Robotnicy oświadczyli, iż przystąpią do pracy i żadnej obstrukcji robić nie będą.

Dziś rano apretura i przedzalnia L. Rankego została puszczona w ruch. Wszyscy robotnicy powrócili do zajęć.

Nadesłane. Potępiając walkę za pomocą insynuacji, my, przedstawiciele robotników narodowców z fabryk z dzielnicy Górnego Rynku w imieniu 2,000 naszych kolegów oświadczamy, że po wyczerpującej dyskusji jednomyslnie uznaliśmy, że w zupełności solidaryzujemy się z „Oświadczeniem“ naszych kolegów na konferencji miejskiej, pomieszczonej w nr. 90 (środa) „Rozwoju“.

Zajście w fabryce. W ubiegłą sobotę w fabryce Ernesta Wevera (Milsza № 3) robotnicy zażądali od administracji przyjęcia do zajęcia obcego robotnika. Ta jednak odmówiła temu zażądaniu. Wówczas robotnicy gwałtem wprowadzili towarzysza, który stanął przy warsztacie. Gdy administracja fabryczna wyraziła słuszne niezadowolnienie z samowolnego postępowania robotników, ci oświadczyli, iż zastrejkują. Administracja postawiła dwie alternatywy: usunięcie natychmiast obcego robotnika, albo też zamknięcie całej fabryki.

Rozsądniejsi z pośród robotników wyperswadowali kolegów niefakt i po debatach uchwalili, aby przybysz opuścił dobrowolnie fabrykę. Tym sposobem nieporozumienie zostało usunięte.

Administracja przyrzekła, że o ile znajdzie się miejsce, robotnik ten zostanie natychmiast przyjęty.

Raut. Na dochód rodziny ś. p. Edwarda Grajnera urządzono raut w gościnnych salonach dyrektora Karpowicza. Nie chcąc psuć rzeczy samej, nie wypowiedzieliśmy swego zdania przed rautem, teraz post factum pozwólcie, że podzielimy się naszymi uwagami.

Na nas zrobił ten projekt bardzo przykre wrażenie. Dwa czy trzy tygodnie temu taka śmierć straszna, przynębiająca, a tu starosławiańska stypa nad mogiłą...

Zabawa, bo pewne kółko w ten sposób chciało się zabawić i zabawilo.

W rancie przyjęli udział amatorzy i p. Orliński. Program wypadł dobrze. Rozpoczął wieczorek o g. 10 deklamacją „Naprzód“ Mochorta p. Potażycy, potem odegrali scenę z „Wesela“ Wyspiańskiego (Wernyhora i gospodarz) pp. Sumiewski i Fiedler. Deklamacja panny Zasackiej wywarła duże wrażenie. Mówiła „Muzykę Jankeiela“ przy akompaniamencie fortepianu. Następnie miłym bardzo głosem odśpiewała pani Zofia Wasilewska kilka piosenek.

Huczniemi oklaskami przywitała publiczność

złożoną z młodzieży orkiestrę smyczkową pod dowództwem p. Joteyki. Solo na skrzypcach odegrał p. Lewandowski, zakończył zaś ten raut fragment z „Wesela“ Wyspiańskiego Stańczyk i literat, których wykonali p. Orliński i p. Fiedler.

Publiczność rozbawiona o 1-ej opuściła salony gościnnych gospodarstwa. Raut przyniósł około 100 rubli zysku.

Loterya. Dziś w 2 dniu ciągnięcia IV-ej klasy 188 loteryi klasycznej padły następujące ważniejsze wygrane:

5000 rb. nr. 2727.

2000 rb. nr. 13221.

1600 rb. nr. 5994.

1000 rb. nr. 1806.

600 rb. nr. 11198.

300 rb. nr. 4558, 5292, 6670, 13899, 16534, 20088, 20343, 20954, 21162, 22775.

Ogólnemu osłabieniu w ciągu ubiegłych dwóch dni uległo siedem osób, z tych dwoje odwieziono do mieszkania, jedną do Przytułku i jedną do szpitala.

Wypadek w teatrze. W sobotę na przedstawieniu w teatrze Wielkim kupiec, Józef Winkler, lat 35, przechyliwszy się zbyt silnie na balkonie, runął na parter; oprócz ogólnego potłuczenia, odniósł okaleczenie głowy i złamanie kości nosowej; odwieziony został do mieszkania przy ul. Konstantynowskiej.

W obfędzie. Wczoraj wieczorem o mało nie nastąpił tragiczny wypadek na podwórzu domu nr. 135 przy ul. Widzewskiej. Jedną z lokatorek w przystępie obłądu, uzbrojona w toporek, napadła na mieszkankę tegoż domu, Annę Cichońską, robotnicę, lat 32 i chcąc wypędzić z niej, jak utrzymywała, ziego ducha, zadała jej tymże toporkiem ranę w czoło i rękę. Inni lokatorzy szaloną rozbroili, do ranionej zaś wezwano Pogotowie. Na szczęście rana nie okazała się zbyt głęboką. Po opatrzeniu jej przez lekarza Pogotowia, pozostawiona została na miejscu.

Postrzał. Wczoraj, o godz. 6 przed wieczorem, na rogu ul. Konstantynowskiej i Długiej piekarz, Teodor Szeligowski, lat 65, został postrzelony z karabinu w lewą nogę. Ranę opatrzył lekarz Pogotowia; rana jest lekka.

Zaginiona. Wczoraj podczas popłochu w łasku miejskim pod Widzewem pozostawiono małą dziewczynkę, Helcię, która znajduje się u jednego z mieszkańców Widzewa. Zainteresowani zgłoszą się do portjera fabryki Heinza i Kunitzera, który wskaże im bliższy adres dziecka.

Utonięcia. W stawie Scheiblerowskim (przy ul. Emilii nr. 60) skutkiem własnej nieostrożności utonął żołnierz perejasławskiego pułku dragonów 24-letni Jan Wejser.

— Wczoraj po południu w stawie Baumgolda na Bałutach 18-letni Antoni Tomczak, kąpiąc się, utonął.

Kradzież futra. Zamieszkały przy ul. Nowogielnińskiej nr. 7 Szaja Szatan wywiesił na balkonie futro dla przewiezienia. Zamieszkały w tymże domu Wawrzyniec Stępień, wszedł na dach, z którego spuścił sznurek z haczykiem i w ten sposób pociągnął futro na dach i zabrał je do mieszkania. Szatan, spostrzegłszy kradzież futra, zawiadomił policję, która dokonała rewizji w mieszkaniu Stępnia i w piecu znalazła futro, lecz rozdarte na trzy kawałki.

Zapobieżenie samosądu. W fabryce Ottona Heslera (przy ulicy Widzewskiej nr. 234) robotnicy mieli dokonać samosądu nad dostawionymi Teofilem Mańko i Józefem Wiszniewskim którzy dopuścili się kradzieży towaru. Nagle zjawilo się wojsko, na widok którego wszyscy rozpięchli się.

Zajście w Łasku. W tych dniach referent biura powiatu łaskiego Aleksander Denisiuk przyszedł do restauracy Betchera w Łasku i tam pozostawał przez kilka godzin. Podczas płacenia rachunku wynikła sprzeczka pomiędzy Denisiukiem a Betcherem. Denisiuk nie chciał dopłacić 20-tu kopiejek, których domagał się właściciel restauracy. Podniecony Denisiuk wyjął rewolwer i strzelił. Kula ugodziła Betchera w lewą rękę i raniła w bok kelnera. Rannego Betchera przewieziono na kurację do kliniki d-ra Tochtermana w Łodzi.

Denisiuk nazajutrz po zajściu udał się do sądziego śledczego, w celu złożenia zeznania.

SZTUKA I PIŚMIENICTWO.

Muzyka. (Al. Dw.) Poranek muzyczno-dramatyczny dany w teatrze Victoria o godz. 3 po południu na benefis dyrektora Liry powiódł się doskonale. Dwuletnią przeszło, pożyteczną pracę dyrektora w Towarzystwie lirnicy umieli ocenić i dowiedli tego, przychodząc licznie na poranek wczorajszy.

Pierwszą część programu wypełniła jednoaktówka Bliźnińskiego p. t. „Zięć dla parady“, odegrana przez grono amatorów pod reżyserją p. Glogera. Wykonanie było staranne, znać umiejącą rękę wytrawnego reżysera; amatorzy robili wszystko co było w ich mocy. Na wyróżnienie zastu-

gują: pp. Bogusławska, Łętowski, Krassowski i Dobrowolski, którzy ze swobodą obracają się na scenie i stworzyli typy odpowiednie.

Drugą część programu, muzyczną, rozpoczęto „Polonezem“ z op. Hrabina—Moniuszki, który odegrano podług oryginału (3 wiolonczele, altówka i kontrabas); solo, prowadząc piękną i szeroką melodyę tej perły Moniuszkowskiej odegrał sam benefisant.

Całość wykonania wypadłaby zupełnie zadawalająco, gdyby basista był odpowiedni. Chór mieszany Liry wykonał „Widziadło“ (kantata)—Joteyki i Serenadę z op. „Verbum nobile“—Moniuszki; jeden i drugi utwór był wykonany przy akompaniamencie pianina (p. A. Michałowski, szkoda że nie fortepianu i do tego koncertowego).

Kantata „Widziadło“ jeżeli ma wywierać odpowiednie wrażenie, powinna być wykonana z towarzyszeniem orkiestry, z akompaniamentem pianina utwór ten traci na wartości. Co się tyczy siły pojedynczych głosów w chórze, to alty są najslabsze i przez to wykonanie utworów pod względem harmonicznym brzmi nie jednolicie i tworzy luki w akordach. Na bis odśpiewał chór jeszcze „Kołysankę“—Kremsera i „Groźną dziewczynę“—Moniuszki.

Kwartet smyczkowy Liry odegrał znane już z poprzednich popisów: „Marsz weselny“—Mendelsohna, „Smierć Azy“ (wyjętek z Suty „Peer Gynt“)—Griegga, „Intermezzo“ z op. „Rycerskość wieśniacza“—Mascagniego i „Mazura“ z op. „Straszny Dwór“—Moniuszki.

Na zakończenie chór młodzieży szkolnej, złożony z około 200 osób wykonał pod dyr. p. Joteyki: „Sam jeden“—Koszata, „Noc majową“—Kotarbińskiego, „Marzenie“ i „Życzenie“—Chopina i melodyę ludową „Oj i w polu jezioro“. Utwory o wyraźnym rytmie, w tempie nie zbyt rozwlekłym wychodzą w wykonaniu młodych śpiewaków dobrze i dlatego też ostatnia pieśń ludowa wyszła najlepiej. Przyjmowano liczną drużynę oklaskami.

Dyrektorowi Joteyce należą się słowa uznania za podjęty trud, który dał bądź co bądź rezultat bardzo dobry.

Benefisantowi ofiarowano od Liry piękną lirkę złotą (szpilkę) i kosz żywych kwiatów; zaś od młodej drużyny szkolnej lirę ozdobioną pięknie żywymi kwiatami.

Teatr. Dzisiejsze przedostatnie przedstawienie trupy polskiej, przed wyjazdem jej na sezon letni do Warszawy, wieczorem w teatrze Victoria wypełnił „Tryumf sztuki“, godło Lacrimae sunt, ostatnia ze sztuk zaleconych do grania przez sąd konkursowy przy polskiem Towarzystwie teatralnem. Jest to utwór dużej wartości literackiej i scenicznej, pełen głębokich myśli i ujęty w przepiękną formę.

— Jutro „Tryumf sztuki“ będzie powtórzony na benefis utalentowanego artysty p. Włodzimierza Szarskiego.

Będzie to ostatnie przedstawienie, kończące sezon bieżący, o którym szczegółowe sprawozdanie pomieścimy niebawem.

Sprawozdania teatralne podamy w następnym numerze.

Telegramy

Petersburskiej Agencji Telegraficznej i własne.

Petersburg, 11 maja. U ambasadora austriacko-węgierskiego odbył się raut, na którym obecni byli przedstawiciele mocarstw zagranicznych, ministrowie, wyżsi urzędnicy ministerjum Dworu i przedstawiciele wyższego towarzystwa miejscowego.

Łodyn, 11 maja. Grey wydał w ministerjum spraw zagranicznych obiad na cześć ks. Fuszimi. Grey wniósł toast na cześć księcia, przyczem podniósł wysoki patriotyzm japończyków i nadmieniał, że związek między Anglią a Japonią, wznowiony przed dwoma laty, ma na celu nie szkodenie innym mocarstwom, lecz zabezpieczenie stałego pokoju. Grey ma nadzieję, że cel ten spotka się z uznaniem tych wszystkich, którzy mają interesy na Dalekim Wschodzie. Fuszimi dziękował Greyowi i w odpowiedzi swej podnosił wysoko ścisłe węzły przyjaźni pomiędzy narodem japońskim a angielskim.

HENRYK VON ZACHERT

Fabrykant i obywatel miasta Zgierza,

po długich i ciężkich cierpieniach zakończył życie
w Berlinie dnia 12 Maja 1907 r.

O dniu pogrzebu nastąpią osobne ogłoszenia,
o czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Rodzina.

706

Madryt, 11 maja. Stan zdrowia królowej jest zadowolający. Król obdarzył podarunkami grandów hiszpańskich i komendanta straży pałacowej. Podpisany został ukaz, ulaskawiający 8 osób, skazanych na śmierć. Tytuł następcy tronu przechodzi z infanta Don Carlosa na nowourodzonego. Chrzcist odbędzie się 14 b. m.

DZIENNE.

Petersburg, 13 maja. Rannym pociągiem po dziesięciodniowej nieobecności powrócił do Petersburga prezes Dumy państwowej Gołowin.

Ekaterynosław, 13 maja. Rozlepiono rozkaz generał-gubernatora, na mocy którego właściciele zakładów przemysłowych i handlowych, którzy zamknęli w dniu 2 maja r. b. swoje przedsiębiorstwa, oraz robotnicy, spędzający pracowników z robót, zapłacą po 3,000 rub. grzywien, lub podlegną 3-miesięcznemu osadzeniu w więzieniu.

Iruck, 13 maja. Ograbienie pełnomocnika Towarzystwa Nowo-Mikołajewskiego, okazało się symulacją. Winny aresztowany.

Sofia, 13-go maja. Książę bułgarski wyjechał w podróż do Wiednia i Paryża.

Londyn, 13 maja. Bułgaria obchodzić będzie tysiąclecie od dnia śmierci pierwszego ochrzczonego Cara Borysa. Chilmi pasza zabronił obchodzić uroczystości dzień ten w szkołach bułgarskich, cerkwiach Macedonii, albowiem w urzędowych spisach świętego z tem imieniem niema.

W dniu 6 maja skończył się w Plewnie kongres partii demokratycznej, który wypowiedział się za wznowieniem koalicji z innymi partiami opozycyjnymi.

Stokholm, 13 maja. Izba wyższa większością 122 głosów przeciw 105 przyjęła projekt rządowy do prawa o reformie ordynacji wyborczej z poprawkami Parsona i Telliergga, ustanawiający dyety dzienne dla posłów do izby niższej i obniżający cenzus wybieranych do tej izby do 2,000 kron. Przypuszczają, że ostateczna uchwała, która przyjęta zostanie przez obie izby ustanowi cenzus na 3,000 kron.

Frankfurt nad Menem, 13 maja. «Frankfurter Zeitung», omawiając projekt do prawa, wniesionego przez Koło polskie o autonomii Królestwa Polskiego, zaznacza nieprzychylnie zachowanie się wobec projektu nawet kadetów, którzy w roku zeszłym dali określone obietnice. Zdaniem gazety, zmiana ta wyjaśnia się ożywieniem rosyjskich uczuć narodowych, wywołanych przez wypadki rewolucyjne w Polsce, na Kaukazie i separatystycznymi dążeniami Finlandyi.

Kolonia, 13 maja. „Koelnische Ztg.“ otrzymała telegrafem następującą wiadomość z Wiednia:

„Nadają tu wielkie znaczenie ustanowionemu faktowi, że wiadomość gazety lwowskiej „Słowo Polskie“, jakoby Cesarz rosyjski w kilkakrotnych audyencyach z posłem niemieckim, działającym w porozumieniu z austro-węgierskim posłem w Petersburgu poruszał kwestję autonomii polskiej, opartą jest na zmyśleniu.

Posel austro-węgierski w Petersburgu otrzymał najsurowsze instrukcje, aby zupełnie neutralnie zachowywał się wobec wewnętrznych spraw Rosyi. Wiadomo też, że rząd niemiecki z trybuny parlamentarnej i w prasie ostro zaprzeczył wszelkim przypuszczeniom o mieszanie się do spraw wewnętrznych Rosyi“.

Wiedeń, 13 maja. Z wiarogodnego źródła piszą do „Politische Correspondenz“: Doniesienie organów rosyjskiej partii kadetów, przedrukowane w gazetach polskich, jakoby poseł austro-węgierski w Petersburgu wraz z posłem niemieckim korzystali ze swych wpływów w celach walki z projektem autonomii polskiej, pozbawione jest wszelkiej podstawy; w istocie rzeczy odbyła się rozmowa ze wspomnianymi dyplomatami wyłącznie o konferencji haaskiej. Sfery kierujące Austro-Węgier dalekie są od myśli jakiegokolwiek mieszania się w kwestyie uporządkowania położenia polaków w Królestwie Polskiem. Z tego powodu należy ustanowić, że na nieszczęście w czasach ostatnich coraz częściej w tutejszej i zagranicznej prasie podawane są wiadomości, mogące

nieprzyjaźnie wpłynąć na stosunek polskich mężów stanów w Austrii do kierowników zewnętrznej polityki monarchii.

Berlin, 13 maja. Z powodu niezwykłego podwyższenia cen żyta i pszenicy „Vosische Zeitung“ pisze, że jeżeli stan rzeczy w przyszłości nie zmieni się na lepsze, pozostaje tylko tymczasowo znieść cła na wwożone z zagranicy zboże, których podwyższenie w istocie rzeczy wpłynęło na podrożenie zboża. Wskutek bezroboci i złączonych z niemi rozruchami miasto Ludwigshafen ogłoszono w stanie małego oblężenia.

Waszyngton, 13 maja. Kuroki ze swiątą zaproszony został na obiad do Roosevelta. Na obiedzie byli obecni: książę Abruzzów, sekretarz stanu departamentu spraw wewnętrznych Root i wyżsi państwowi wojenni i morscy dygnitarze. Następnie odbyło się przyjęcie u posła japońskiego Aoki.

Teheran, 13 maja. Wielcy właściciele ziemscy nie zaprzestają zboża w ziarnie zatrzymywać w swoich składach. Piekarze wypiekają chleb z mąki z domieszką surogatów.

Londyn, 13 maja. Kolejarze organizują w całym kraju demonstrację. W Hydeparku odbył się wiec, złożony z 20000 ludzi, który zażądał uznania przez Towarzystwa kolejowe związku kolejarzów. Uchwalono rezolucję podtrzymującą środki wskazane przez związek. Na wiecu w Glasgowie było 15000. Wiec w Newcastle postanowił zwrócić się do Towarzystw kolejowych z żądaniem, by do końca czerwca odpowiedziały, jakie ustępstwa zamierzają uczynić, oraz co do uznania związku.

Simla, 13 maja. General-gubernator wydał postanowienie o zebraniach w Bengalu wschodnim i Assamie. Zabronione zostały wszelkie zebrania publiczne w celu omawiania spraw społecznych i politycznych jeśli na tydzień przed tem nie zawiadomiono o tem na piśmie. Na zebrania komenderowani są urzędnicy policyjni dla nadzoru za biegiem zebrania i raportu o jego przebiegu.

Tabela wygranych.

W 1-ym dniu ciągnięcia 4 klasy 188-iej loteryi klasycznej Królestwa Polskiego.

(Tabela nieurzędowa).

Dnia 11-go maja 1907 roku.

Rubli 10000	№ 16474.	Rub. 4000	№ 20774.	Rub. 1000	№ 17798.	Rub. 600	№ 9277	Rub. 300	№ 17798.
70	586	1631	4537	5245	9783	11441	16141	16355	17010.
90	945	1690	1848	2350	2631	4250	5080	5095	5097
5644	6114	6647	6900	8216	8310	9231	9376	9552	9887
10865	12570	13744	14247	14258	14409	16363	16184	16753	17408
17418	18054	18976	19959	20300	20861	20940	21120	21462	22606
23096	23121	23394	23460.						
Rubli 75	№ 2	3	68	71	134	82	212	16	408

577	95	604	23	701	9	19	34	39	45	838	914	56	1001	45	68
163	96	238	330	99	431	58	96	518	43	55	74	626	68	733	44
831	87	99	914	42	66	2122	42	422	529	58	97	676	823	73	
917	27	36	37	46	3082	107	22	33	60	81	94	200	32	97	315
17	77	78	519	38	96	609	717	31	45	69	807	15	20	902	28
32	70	4133	234	40	52	302	73	416	22	510	605	26	790	895	
923	23	90	5017	39	65	227	51	92	330	456	69	71	518	28	
602	10	26	65	75	81	82	96	719	36	86	859	69	903	34	50
99	6001	59	90	124	40	200	67	81	336	50	71	424	58	86	95
510	35	39	569	621	41	703	42	805	33	961	7022	67	79	91	
165	99	219	360	83	432	89	547	57	603	12	19	50	60	727	
50	65	96	817	52	94	939	92	3015	34	43	49	113	47	231	72
303	432	46	63	64	72	503	705	28	742	97	815	47	960	9008	
70	81	103	35	58	85	200	3	21	80	39	381	83	419	75	526
57	77	78	89	664	71	82	713	836	42	65	76	943	80	10000	
110	47	79	203	304	7	37	432	53	504	63	69	622	75	727	64
836	45	31	943	59	83	11043	56	112	45	53	279	80	84	39	
333	92	463	570	637	730	815	22	929	12019	137	40	298	350		
520	61	635	62	804	53	74	907	13001	70	78	115	63	68	72	

210	36	42	311	37	54	396	424	38	521	98	624	55	67	923
14017	59	172	272	86	27	433	45	84	506	71	610	710	909	16
15021	51	88	98	174	243	304	449	72	520	39	57	68	606	85
91	793	822	81	945	79	95	15006	51	85	135	53	212	243	93
346	59	65	83	407	22	46	67	95	533	52	619	76	90	707
850	66	900	60	77	81	17016	212	71	324	56	77	86	500	8
610	63	701	13	37	56	813	61	72	83	905	74	86	92	18020
89	136	160	63	69	274	323	27	54	467	554	67	69	621	738
807	42	44	77	84	928	78	19098	111	81	95	269	314	46	417
25	39	63	69	71	561	84	90	693	706	19	70	826	65	77
38	40	20101	19	225	34	342	470	473	537	72	666	86	718	
42	898	939	80	95	21037	116	75	216	21	28	57	70	341	49
436	73	502	25	27	31	40	601	2	35	70	79	776	880	998
22129	209	353	416	74	608	50	79	707	24	91	836	56	69	
93	979	23146	80	83	98	253	87	313	28	30	33	58	83	93
449	91.													

Zarząd drogi żelaznej Fabryczno-Łódzkiej

niniejszem zawiadamia wysyłających ładunki, że na stacyi towarowej Łódź Fabryczna w dniu 16 maja now. stylu 1907 roku o godzinie 10 rano, na zasadzie §§ 40 i 84 ogólnej ustawy rosyjskich dróg żelaznych, będą sprzedane z głośnej licytacji niewykupione przez odbiorców towary, przybyłe w m. lutym, marcu i kwietniu 1907 r. za frachtami: Orzeł tow. R. Or. 15980 kiszeki solone, D. Denisow; Kiszyniów 39539 wino, I. Odeski; Kiszyniów 38969 i 39161 wino, Sz. Watosznik; Kiszyniów 38408 i 38157 wino, M. Machlin; Bendery II 5711 wino, Karasik; Bendery II 6131 wino, Goldes; Bendery II 6277 i 6385 wino, Sz. Goldes; Kiszyniów m. 4563 wino, Br. Dubinsey.

W razie, gdyby licytacja w dniu wyżej oznaczonym nie doszła do skutku, to powtórna ostateczna sprzedaż odbędzie się dnia 17 maja now. stylu 1907 r. o godzinie 10 rano. 699-1

Letnie mieszkanie

Pokój z kuchnią do odstąpienia w Niekłaniu, obok stacyi kolejowej, lasu i wody, produkty spożywcze na miejscu; cena bardzo przystępna. Blizsze szczegóły, ulica Główna 40, mieszkania 6 w oficy. 696-3-1

Remiza Krakowska

potrzebuje

2-ch ludzi

do powozów i dorożek. Ulica Piotrkowska nr. 141. 690-3-1

PIEKARNIA

z suterynami, sklepem i mieszkaniami jest od 1 Lipca do wynajęcia za przystępną cenę. Wiadomość ul. Pańska 13, u stróża. 693-3-1

Drobne ogłoszenia.

AAAAA. Biuro Rościszewskiej, ul. Czyczelskiej wyższego i średniego wykształcenia, oraz freblówki, bony różnej narodowości, jako też ochraniarki, kasyki, osoby do zarządu domem i t. d. 10315-1

AAAAA. 600 rubli otrzyma nauczycielka z muzyką. Biuro Arlet, Piotrkowska 92. 1082-3-1

A.A.A. Akuszka F. Mularska, Konstancynowska nr. 22, przyjmuję zamówienia pań, spodziewających się słabości. 810-k-8

AAA. Pracownia sukien, spódnic i bluzek. Wykonuje starannie i punktualnie. Mikołajewska nr. 35, miesz. 11, prawa oficyna, II piętro. 357-d-20

A! Potrzebny zaraz inkasent-agent energiczny z kaucją. Oferty „Inteligentny w adm. „Rozwoju“. 988-3-3

A! Zaraz potrzebny inkasent z kaucją. Oferty: „Rozwój“ pod „Inkasent“. 1035-3-2

Chłopiec z wykształceniem elementarnym poszukuje miejsca. DREWNOWSKA nr. 83 m. 25. 1024-2-2

Do sprzedania fonograf „Kolumbia“ z wałkami i przyrządem do odbijania za rub. 20. Łąkowa 8 m. 3, Kubiak. 1038-2-2

Do sprzedania szafa dębowa do rzeczy, stół okrągły do rozsuwania i wózek do handlu, mocny. Karolewska nr. 9. Czamańska. 976-3-3

Do szycia panią (podręczna), pilna - potrzebna. Ul. Wólczańska nr. 97 miesz. 17. 996-4-3

Do wynajęcia zaraz 3 pokoje z kuchnią za rub. 200. Wiadomość Cmentarna nr. 12 w kantorze 1002-3-2

Do sprzedania trzy konie dragunskie, dobre do wierzchu i do zaprzęgu. Benedykta nr. 88. 1067-1

Do sprzedania zaraz kołyska żelazna w dobrym stanie i etażerka. Wiadomość Mikołajewska nr. 27 m. 14. 1001

Elektrotechnik monter, samodzielny pracownik, potrzebny zaraz. Świadczenia składać w biurze technicznym, Cegielińska 17. 1037-3-2

Forte pian Małeckiego do sprzedania, cena 250 rb. Orła 12-14. 1010 3-2

Forte pian w dobrym stanie do sprzedania za rb. 60. Konstancynowska 28, sklep. 1065-3-1

Inteligentna młoda panią, wykwalfikowana ochraniarka, poszukuje miejsca w ochronie lub też na wyjazd na letnie kolonie do dziec. Zawadzka 26 m. 18. 1030-3-2

Karta reperacyjna № 49, wydana przez Kompanię Singer - zaginęła i takowa jest nieważna. Kleber, Bazarna 1. 1063

Kupię szafę używaną do rzeczy. Wiadomość w Administracji „Rozwoju“, Przejazd nr. 8. 811-d-12

Magazynier, obecnie w miejscu, w sile wieku, władający polskim i niemieckim językiem, z powodu zmiany interesu poszukuje posady, powołujący się na świadectwa i rekomendacje. Oferty proszę składać w Administracji „Rozwoju“ pod lit. „A. K.“ 967-6-2

Mała używana Singer, tania sprzedam. Ul. Złota nr. 3 m. 52. 914-3s-3

Młody człowiek poszukuje pracy inkasenta, ekspedynta lub w kantorze. Łaskawe oferty proszę nadsyłać do „Rozwoju“ pod „Praca“. 981-3-3

Meble orzechowe i dębowe, zaraz do sprzedania. Bałuty, ul. Zymera 23. 991-3-3

Magiel do sprzedania. Grabowa nr. 13, m. 2. 1028-2-2

Maszyny 2, bębnową i pierścieniową i za 20 rb. maszynę Singera, mało używane, tania sprzedam. Ulica Złota nr. 3 m. 52. 1054sp4s1

Nauczycielka podejmuje się opieki nad panienkami, chcącymi wyjechać na wakacje. Widzewska 85-2, parter. 1049-3sc1

Nauczycielka potrzebna do trejga dzieci na stałe. Dziewina 34, kawiarnia. 1006-3-2

Niearogo robię suknie, bluzki. Przejazd 48 m. 11, II-gie piętro. 1611-r-117

Natychmiast potrzebna panna do krawieczyny. Mikołajewska 35 m. 11. 1040-3-2

Osoba samotna, lat 34, inteligentna, znająca się na gospodarstwie domowym, usposobiona łagodnego, cierpliwego - szuka zajęcia zaopiekowania się chorą osobą lub w wieku starszym do towarzyszenia, może na wyjazd. Łaskawe oferty w Administracji „Rozwoju“ dla „Maryi A.“ 966-2-2

Od 1-go lipca potrzebny jest pokój składowy w dobrym punkcie z wodą i zlewem. Oferty sub „Duży pokój“ w Admin. „Rozwoju“. 716-5-4

Osoba inteligentna w średnim wieku, znająca się na gospodarstwie domowym i większym poszukuje zajęcia. Może być na wyjazd lub zastępstwo. Wiadomość w Administracji „Rozwoju“ pod literami „N. G.“ 962-3-3

Pokój duży do wynajęcia od 15-go maja, z umeblowaniem lub bez. Spacerowa nr. 1 stróż wskaże. 1064-2-1

Potrzebne są podręczne i uczenie do krawieczyny. Piotrkowska nr. 120 mieszkania 13, Michał. 1059-2-1

Potrzebny chrześcijanin inteligentny - do prowadzenia samodzielnego interesu, na korzystnych warunkach. Wymagana kaucya 100 rb. Wschodnia 17 m. 5. 1057-3-1

Potrzebne są zdolne panny do szycia i uczenie. Widzewska 104 m. 25. 1046-3-1

Potrzebne zdolne podręczne i uczenie. Mikołajewska nr. 28. 969 2-2

Parę bezek ogórków do sprzedania. Zawadzka nr. 17 m. 4. 1069-1

Pokój dla panią lub kawalera. Andrzejka nr. 7 m. 25. 1060-1

Potrzebna podręczna. Nawrot nr. 40 m. 30, III piętro. 1032-2-2

Potrzebuję 2-ch chłopców na praktykę do ślusarni. Zakątna nr. 62. 10393-2

Pianino do sprzedania. Piotrkowska 131 m. 7. 1041-3-2

Potrzebna zaraz stanczarka do pracowni. Mikołajewska nr. 39, parter. 1000-3-3

Potrzebne zaraz zdolne panny do pracowni sukien E. Czajkowskiej, Skłodowska 21. 992-3-3

Potrzebne zdolne podręczne. Cegielińska 85. 1019-1

Potrzebni zaraz Agenci z kaucją do chemicznej pralni i farbiarni. Nowe-Chojny, ul. Canke nr. 14. Pierwszeństwo mają obeznani w tym fachu. 995-4-3

Potrzebny zaraz subiek do zakładu felczerskiego. Piotrkowska 240. 9724-4

Przybłąkał się pies, wyżeł biały z żółtymi uszami. Odebrać go można na ul. Dzielnej nr. 5 w zakładzie fryzjerskim. 982-3-3

Pokój dla dwóch kawalerów przy rodzinie z całodziennym utrzymaniem do wynajęcia. Widzewska 85 w oficynie m. 42. 985-3-3

Potrzebny zaraz roznosiciel (szewc) z kaucją. Wiadomość w Administracji „Rozwoju“. 989-3-3

Potrzebny wprawny nakładacz lub nakładaczka do drukarni „Rozwoju“, Przejazd 8. 000

Płac do sprzedania za 1000 rubli. Wiadomość Wólczańska 91 m. 2. 10046 2

Pracownia sztucznych zębów Bolesława Juszczałowicza. Pańska nr. 75 m. 5. 814-30.-7

Rutynowana nauczycielka udziela lekcji i przygotowuje do szkół. Na lato może wyjechać na wieś. Widzewska 82 m. 5. 1052-3-1

Rower do sprzedania z wolnym kołem za rb. 50. Wiadomość Piotrkowska 69 (Lombard). 1055-3-1

Rower półwycięgowy do sprzedania. Ul. Nowo-Zarzewska nr. 5, stróż wskaże. 1012-3-2

Student uniwersytetu Żyrychskiego, wychowaniec byłej Wyższej Szkoły Rzemieślniczej, doświadczony korepetytor, udziela lekcji matematyki. Adres: St. Lipka, Dziewina nr. 4, przyjmuje od 3 do 5 po poł. 1051-6-1

Sprzedam magiel w dobrym punkcie. Ul. Cegielińska nr. 54. 1043-3-1

Sprzedam stół, cztery krzesła bambusowe mata kryte, a także czarny stół. Widzewska 137 m. 14. 1098-2-2

Sklep kolonialny do sprzedania. Ul. Główna nr. 9. 999-3-3

Sklep z mieszkaniem do wynajęcia. Ul. Pańska 9. 934-6-2

S</

Wszystkim osłabionym, wycieńczonym,

zdemotywowanym i pozbawionym energii
życiowej przywraca siły i chęć do życia

SANATOGEN BAUERA

Pochlebne opinie więcej niż 5600 lekarzy i profesorów. — Dostać można we wszystkich aptekach i składach aptecznych. — Wystrzegać się bezwartościowych naśladownictw. Prawdziwy tylko w opakowaniu rosyjskiem.

Broszury gratis i franco wysyła S. Karczewski, Warszawa, Nowo-Senatorska 4.

657-5-1

SZKOŁA FREBLOWSKA

Celiny Daleszyńskiej

z werendą, ogródkami, gimnastyką, gry, białki i zabawy na świeżym powietrzu, oraz wszelkie wygody, Widzewska 24, przy Południowej, przyjmuje dzieci na stałe przez całe lato, lub na wyjazd na nader przystępnych warunkach. 612-4-4

Czarniecka Góra

uzdrowisko przyrodolecnicze leśno-górskie, zakład wodolecniczy i letnisko, położone w górach S-to Krzyskich, wśród przepysznych lasów iglastych. Idealne warunki klimatyczne. Woda źródłana. Nowozbudowany internat według współczesnych wymagań. W willach mieszkania po 2 do 6 pokoi z kuchniami od rb. 120 za całe lato. Hydropatya kąpiele powietrzne, słoneczne, elektryczne, masaż, elektryzacja, kąpiele solankowe, iglicowe, kefir, kuracja Oertla i Weir-Mitschla i t. d. Chorych umysłowo i z daleko posuniętą gruźlicą — zdrowisko nie przyjmuje. Całodzienne utrzymanie (kuchnia dyetetyczna — lecznicza pod ścisłą kontrolą lekarza-kierownika) wraz z mieszkaniem, kuracją hydropatyczną, opieką lekarską i kąpielami słonecznymi i powietrznymi od 2 rb. 60 kop. dziennie. Kierownikiem uzdrowiska jest Dr. W. Miklaszewski z Warszawy. Informacji udziela zarząd uzdrowiska na miejscu. 648-3-3

Adres: Czarniecka Góra, przy st. Niekłań kolei lwangr-Dąbr.

Letnie mieszkania

do wynajęcia od 1-go maja w w Koluszkach, 3 pokoje z kuchnią umeblowane, oraz pokój z kuchnią od 1-go czerwca. Wiadomość na miejscu w szkole p. Dolewskiego. 414-d-

KOS-

tymy wiosenne z najmniejszych angielskich materyali od rubli 16. Wiosenne i letnie palta w najnowszych fasonach od rb. 11.50. Kostiumowe spódniczki od rubli 4.50. Hawajki z modnego materyalu od rb. 10.50. Dziecinne paltociki od rb. 9. Bluzki jedwabne w modnych fasonach i materyalch od rb. 4.50 do 16.50, w oddziale damskim u

EMILA SCHMECHLA

Łódź, Piotrkowska 98.
Warszawa, Marszałk. 130

Gustaw Szamowski,

Łódź, Konstancyńska 5

Nasiona polne, leśne i ogrodowe (warzywne i kwiatowe), naszylnia mleczarskie, nawozy sztuczne, owies, otręby, makuchy, siano, słoma i t. p. 338-24-23

CIECHOCINEK

Pensjonat „Zachęta“, obok kościoła, Heleny Prawdzic-Kuczalskiej, miejscowość najszybsza, wygody wszelkie. Pierwszy sezon tańszy. 549-12-7

Kompletnie urządzony

MAJĄTEK ZIEMSKI

20 włók, z lasem, rybołóstwem i zagajnikiem — sprzedam zaraz.

Położony na 10 wiorście od Zgierzza ku Piątkowi. 655-5-2

Wiadomość w cukierni W-go M. Ulrichsa, Piotrkowska 97 w Łodzi.

Tania wyprzedaz! Po zwinięciu sklepu wyprzedaję w mieszkaniu guńki, serdaki, ozspeczki zakopiańskie, oraz kapelusze, czapki, czapeczki letnie i towary letnie — niżej ceny kosztu! Adres: E. Aifer, Piotrkowska 64, drugie podwórze, na prawo, parter (ostatnie wejście) 672-3-3

Korzystna okazja!

Wyprzedaję dobre i modne materyaly, jak również resztki po cenach niższych.

Z uszanowaniem
G. Rimpel, ul. Dzielna 3
w mieszkaniu. 642-15-3

Osiadłem się w tutejszem mieście jako specjalista chorób skórnych, wenerycznych, płciowych i chorób włosów. Przyjmuję codziennie od 8 do 1 w południe i od 4 do 8 po poł.

Dr. B. Rejt

ulica ŚREDNIA Nr. 5. 149r51

Dr. Feliks Skusiewicz

Choroby skórne i weneryczne
Andrzeja 13.

Przyjmuje od 4-8 wiecz. W niedziele i święta od g. 10 do 1 po południu. 507-d-390

Dr. L. Prybulski

Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.

Przyjmuje od godz. 8-1 r. i od 6-8 w. po poł. od 5-6 popoł., w niedziele od 9-1 r. i od 3-6 popoł. 1420r350

Ulica Południowa Nr. 2.

Dr. L. KLACZKIN

Konstancyńska 11

Choroby dróg moczowych, skórne i weneryczne.

Przyjmuje od g. 8 1/2-1 rano i od 5-8, po poł. od 4-5. 1070-r-85

Dr. S. SZNITKIND

Nawrot Nr. 13

Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe

Przyjmuje od g. 8-11 1/2, rano, od 5-8 1/2, wiecz. 469-r-201

Choroby weneryczne, moczopłciowe i skórne

Dr. St. LEWKOWICZ

Zachodnia № 33

(obok lombardu akcyjnego)

Dla panów od 9-1 i od 6-9, dla dam od 5-6 po poł. W niedziele od 9-1 i od 3-6 po poł. 1141r50

Dr. JELNICKI

ul. Andrzeja 7.

Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe.

Od 8-10 rano, 5-8 po poł., w niedziele i święta 9-12 rano. 1463-r-174

Dr. H. Szumacher

choroby weneryczne i skórne
Nawrot Nr. 2.

Przyjmuje od 8-11 i do 6-8 po poł. po poł. od 5-6. 637r268

Lekarz szpitala Anny-Maryl

Dr. Ark. Goldenberg

ul. Widzewska 106A (koło Główniej)

choroby dzieci i wewnętrzne

Od g. 11-ej do 1-ej i od 6 do 9-ej wiecz. w niedziele i święta od 11-ej do 3-ej.

205-r-35

Dr. Wład. Schoeneich

Lekarz szpitala Anny-Maryl dla dzieci

choroby dzieci

mieszka WIDZEWSKA 86

obecnie naprzeciwko ogrodu Mikołajewskiego przyjmuje od 8-9 rano i od 4-6 popoł. 483-r-13

Dr. Rosenblatt

specjalista chorób uszu, nosa i gardła

Piotrkowska 35 1586-r-66

przyjmuje od 10-11 rano i 5-7 po poł. w niedziele od 10-11 r. i 2-4 po poł.

Letnie mieszkania

do wynajęcia z wszelkimi wygodami; las, kąpiele — przy samej stacji Główna. Wiadomość u naczelnika tejże stacji. 674-3-2

Letnie mieszkania

do wynajęcia, złożone z 3 pokoi z kuchnią, werendą i piwnicą, przy wodzie bieżącej i lasu. Dostawa produktów i bezpieczeństwo zapewnione. Ceny umiarkowane, w Mrodozie dolnej, 1 1/2 mil od stacji Rogów. Wiadomość na miejscu u właściciela. 675-3-2

Dobrze prosperująca

Piekarnia

ze sprzedażą wyłącznie z domu, do odstąpienia z inwentarzem.

Blizsza wiadomość na miejscu ulica Franciszkańska 54, u właściciela. 6813

OSOBA,

która ukończyła kursy pedagogiczne w Petersburgu, udziela lekcji i korepetycji dzieciom. Porozumiewać się codziennie od 1-ej do 5-ej. Panna Kriokszina, Zakątna 23 m. 5. Tamże przyjmują się obywatelki na szkoły sukien damskich, po cenach bardzo umiarkowanych. 68532

Letnisko - Pensjonat

od 15 maja; 4 wiorsty za Zgierzem, Dąbrówka Hoffmanówka, miejscowość leśna, piaszczysta, kąpiel, łódki, krokiet, pianino, kuchnia dobra i dostatnia, psma, codzienna komunikacja, pokoje wygodne na dni i miesiące. Blizsze szczegóły Piotrkowska 31, Cmielów. 68332

Do sprzedania tanio

bilard

karambolowy.

Wiadomość w cukierni Roszkowskiego. 689-3-2

ULICA PRZEJAZD № 12.

Egzystująca od lat 15 w Łodzi

Pracownia haftów 1156

i znaczenia bielizny

D. MAZURKIEWICZOWEJ

ulica Przejazd № 12, m. 14,

w podwórzu, w oficynie, II piętro.

przyjmuje wszelkie roboty w zakresie haftu wchodzące, wykonywa takowe starannie na czas oznaczony, po możliwie niskich cenach.

Przyjmuje się uczennice.

ULICA PRZEJAZD № 12.